

Merítés a KUT-ból XIV.

SZIN GYÖRGY

(1906–1944)

festőművész emlékkiállítása

HAAS GALÉRIA, Budapest – 2010. október 14-től november 27-ig

Halász – 1934 – olaj, karton – 125x88 cm

*Kilátás a műteremből – 1934 körül
– olaj, vászon, 69x56 cm*

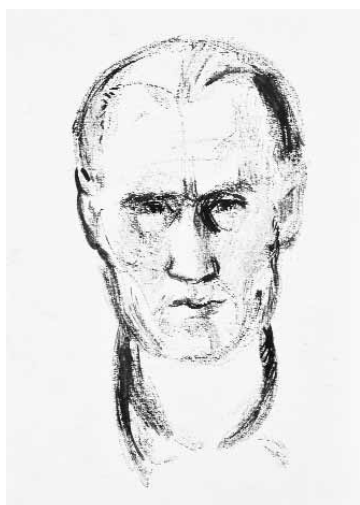
Könyöklő nő (Feleségem) – 1935 körül – olaj, vászon – 78,5 x 90 cm

A „poéta-festő”¹

„Mintha egy dekadens költő verseit olvastuk volna, mintha egy sorozat Debussy-kompozíciót hallottunk volna, mintha pompeji házakban jártunk volna, mintha egy csomó Gulácsy, vagy Csontváry-kép vonult volna el szemünk előtt, amikor megnéztük a Tamás Galériában a fiatal, tehetséges festő, Szin György kiállítását.”²

Kezdetek

Önarckép (Mindkét oldalon)
1940-es évek

Szin Györgynek első és utolsó egyéni kiállítása 1938-ban volt a Tamás Galériában. Az ígéretesen induló festői karriernek hamar végét vetett a művész tragikus sorsa. A Kurszk melletti Obojanban lelte mártírhalálát 1944-ben. Az utókor hamar elfeledkezett róla, művei eltűntek a nyilvánosság elől. Felejtéséhez hozzájárult, hogy özvegye – Ringler Livia »Lili« – 1956-ban második fér-

jével elhagyta az országot, és az Egyesült Államokban telepedett le. A képek egy jelentős részét a hetvenes években – hazalátogatása alkalmával – magával vitte.³ E kiállítás alapját éppen az tette lehetővé, hogy a hagyatéka amerikai része most hazakerült, és az örökös nagylelkű ajándékként a Képzőművészeti Egyetem tulajdonává vált. A tárlat hírére újabb képek bukkantak fel hazai magángyűjteményekből, így ha nem is teljes, mégis viszonylag árnyalt képet kaphat a látogató Szin György művészetéről. Régi adósságot törlesztünk ezzel a kiállítással, abban a reményben, hogy Szin György neve és művészete végre elfoglalja méltó helyét a magyar művészet két világháború közötti történetében. Korábban ugyan szerepeltek művei egy-egy csoportos tárlat keretében: Ilyen volt a „Szabadság és Nép” 1942-ben a Vasas Székházban rendezett kiállítást felidéző tárlat a Csók Képtárban 1962-ben; a negyvenes évek elfelejtett művészetét felölelő kiállítás (Elfeledett évtized) az Ernst Múzeumban 2002-ben; illetve a Szentendrei Képtár Új természetkép című 2004-ben rendezett tárlata, ahol Szin műveit sikerrel illesztette be a kurátor a szent-

endrei festők alkotásai közé. Természetesen meg kell említsük a Haas Galéria jubiláris kiállítását 2006-ból, ahol több magángyűjteményből származó művel képviseltette magát a festő.

A Benkhard Ágost tanítvány – akit a legenda szerint mestere nagy reménységnek tartott – 1929–1933 között végezte el a Képzőművészeti Főiskolát.⁴ Nem követte tanára nagybányai plein air stílusát, inkább saját hangját kereste. Sajnos csak kevés művet ismerünk a korai periódusból (például *Dudujka* MNG), de úgy tűnik leginkább Szőnyi posztnagybányai tájai, Aba-Novák mozgalmassági életképei, Derkovits realizmusa hatott rá. A fiatal pályakezdők számára kiugrási lehetőséget jelentett a Szinyei Merse Pál Társaság Tavaszi Szalonja. Itt díjat kapni nagy dicsőségnek számított, Szin 1934-ben a *Falu vakja* című festményével el is nyerte a Szinyei Társaság Nemes Marcell utazási ösztöndíját, amellyel Pá-

Szin György egy nyári napon – 1930-as évek

1 Y. E. [Ybl Ervin]: Szin György kiállítása. Budapesti Hírlap, 1938. április, újságkivágat, MTA MKI Lexikontár. Rózsa Miklós pedig festő-poétának nevezi 1938-ban a Tamás Galériában rendezett kiállításának katalógus előszavában.

2 (-ny.) [Kemény István]: Szin György kiállítása. Az Est, 1938. április 24.

3 Ezúton szeretném megköszönni az Amerikában élő örökösnek, Holly Borucknak a segítségét a család történetét illetően. Éppígy a hagyatékból maradt Szin Györggyel kapcsolatos fotók közrebocsátását is.

4 Mészáros Mihály festő-rokon emlékezése szerint. Mészáros Mihály képeinek ajándékozása, MNG Iroda, aktaszám: 863-213/1981

Újságvágat a Színházi Élet 1934-es, pünkösdi számából

rizsba utazott 1935-ben. Ugyanezen a tárlaton a Társaság 200 pengős díját Ámos Imre kapta meg: „A kiállítás két igen tehetséges fiataljának, Ámos Imrének és Szin Györgynek könnyű volna a közvetlen őst kimutatni a tizennyolc művész között (lásd „1934” című tárlaton részvevőket – megjegyzés tőlem),⁵ akiknek képei nemrég ugyanezek a falakon lógtak. Nem változtat ez

5 1934 elején a Nemzeti Szalonban rendezett tárlaton a KUT már beérkezett generációja vett részt, többek között Bernáth Aurél, Berény Róbert, Egry József, Aba-Novák Vilmos, Szőnyi István.

6 e. a. [Elek Artúr]: A Szinyei Társaság ifjúsági kiállítása, Magyar Hírlap, 1934. április 1. Idézi: Petényi Katalin: Ámos Imre, Corvina, Budapest, 1982. 76. j. 286.

7 Még egy közös elismerésről kell szólnunk, a Lipótvárosi Kaszinó képzőművészeti díjáról, melyet 1935-ben kapott meg Szin, Ámos pedig 1936 júliusában.

8 Szin György felesége (1910 Budapest – 2006 Evanston, USA) eredeti nevén Ringler Lívía volt. A Liszt Ferenc Zeneművészeti Akadémiát végezte el, ahol Kodály, Bartók és Dohnányi tanítványa volt. Szin György „eltűnése”, azaz halála után feleségül ment Simon Miklós színészhez és báboshoz. Egy gyermekük született, a szintén zongoraművész Miklós. 1956 novemberében hagyták el az országot, 1957-től kezdve az Egyesült Államokban éltek. Lili további életét is zongoratanítással töltötte.

9 Ezt az eseményt meg is örökölte egy krokiján Ámos is. Feltehetően ugyanekkor készülhetett Szin György: „Műteremben” készült grafikája, mely Perlrott Csabát ábrázolja akt-rajzolás közben. MNG, Grafikai Osztály.

10 Ugyan Ámos Imre egy korábbi, 1940-ben született napló bejegyzésében igen negatívan szólt Szinről, amikor jól megmunkált, kidolgozott formalizmusként értékeli művészetét. Életpályájuk és művészetük egészét ismerve, azonban inkább valamilyen pillanatnyi sértődöttség hangja olvasható ki a soraiból, mint komolyan veendő kritika. Hozzátehetjük, hogy ez a részlet gyakran idézett passzusa a naplónak, mivel más festők értékelését is tartalmazza (Paizs Goebel, Barcsay). Nyilván nem tett jót Szin későbbi megítélésének. Napló 1935–1944. 1940. augusztus 1. In: Ámos Imre: Napló, versek, vázlatkönyvek, levelezőlapok. Szerk. Kőbányai János. Múlt és jövő, 2003. 36.

azon a valóságon, hogy kivált színérzék dolgában igen kifinomult két fiatalemberrel van itt dolgunk. Ámos a modernebbik, a formatorzító hajlandóságú.”⁶ Egy másik kritikus már ekkor kiemeli Szin későbbi műveit is jellemző karakterjegyeit, amennyiben a figurái anyagtanok, szinte testetlenek, mindezt visszafogott, finoman árnyalt színhasználat kíséri. Ámos és Szin szakmai rivalizálása lényegében 1934-től datálódik. (Ismeretségük azonban korábbi eredetű, még a főiskolához kapcsolódhat.)⁷ Szin ettől az időszaktól kerül bele abba a szellemi közegbe, ami segíti kiteljesedni művészetét. Noha bizonyos, hogy Ámos erőteljes művészi személyisége hatott rá, mégis sikerült megtalálnia saját, senkivel nem összevetészhető hangját.

Közös menza – közös szállás

Anna Margit, Ámos Imre, Vajda Lajos, Szin György és felesége, Lili sok más művésszel együtt az OMIKE (Országos Magyar Izraelita Közművelődési Egylet) által működtetett közös menzára jártak, ahol fillérékért kaptak ebédet, amely sokszor a napi egyetlen étkezést jelentette számukra. Szoros barátság szövődött köztük, a Képiró utca 8. szám alatti garnizállón béreltek „műtermeket” 1934-től, itt lakott még többek között Bálint Endre, Fehér József és Örkényi Strasszer István is. De nemcsak képzőművészetről volt szó. Lili, Szin imádott felesége zeneakadémiát végzett, képzett zongoraművész nő volt, aki koncertezés mellett zongoraleckéket is adott.⁸ Ámos pedig köztudottan Ady-rajongó volt. Kedves költőjének halotti maszkját egész életében őrizte, jó néhány, korai festményén meg is örökölte (például *Tél*, 1930). Feltehetően e közös helyszín emlékét őrizi Szin egyik ekkor készült – a tárlaton is látható – műve (*Kilátás a műteremből*), melyen az Ámos által őrzött Ady-maszk látható. Budapesten a Károlyi- és a Múzeumkert jelentette közös látogatásaik színterét. 1935-ben Szin György feleségével a Múzeum körútra költözött, lakásuk gyakori összejövetelek helyszíne lett. Vajda Lajos például sakkozni járt fel hozzájuk. (Éppígy találkoztak Ámosék lakásán is. Többek között Vajda temetése után összejött szűk társaság tagjai között Szinéket is ott találjuk.) Ámos Imre naplójában beszámolt egy közös krokizásról Sziné lakásán, amely feltehetően szintén a gyakori események közé tartozott. 1941 decemberében Perlrott Csaba Vilmos, Kmetty János, Kelemen Emil, Czóbel Béla és az Ámos házaspár vett részt ezen a szánson.⁹ A résztvevők egyúttal kijelölik azt a művészi kört, ami erre az időszakra Szin körül kialakult. Nevezetesen a szentendrei művésztelep idősebb generációja képviseltette magát itt, utal arra, hogy Szin Ámosékkal együtt gyakori vendég volt Szentendrén a harmincas évek második felétől. Ugyanezek a festők a KUT vezető művészei közé tartoztak, ahol Szin is kiállított 1936-tól kezdődően.¹⁰

A kérdés lényegében az, hogy ebben az erőteljes művészi környezetben születő Szin-művek, vajon hordozzák-e azt az egyéni szintet, ami önálló értékekkel ruházza fel őket. Oeuvre-jének eddigi értékelése hasonlítható Anna Margitéhoz, akinek két háború közti életművét – egészen az utóbbi időkhöz – inkább csak Ámos árnyékában eltöltött periódusként minősítette a „szakma”. 2002-ig kellett várni arra, hogy ez megváltozzon.¹¹ A negatív színben való feltűnéshez hozzájárult az Ámos Imrét preferáló Kállai Ernő Szin György-kritikája is, aki ugyan elismerte a festő tehetségét, de mégiscsak az Ámossal való összehasonlításában vesztesként hozta ki őt.¹²

„Álmok derengő színszövedéke”¹³

Ahogy fent láttuk, Szin György pályája kezdetén Ámossal együtt „jelentős” szakmai sikerekben részesült, mivel egyértelműen a Szinyei Társaság és a KUT által preferált művészet egyik tehetséges folytatója volt. Művészetének forrásai egyrészt a századforduló szimbolizmusában gyökereznek. Nem hiába kritikusai gyakran Gulácsy nevét emlegetik műveivel kapcsolatban, de megemlíthetjük Rippl-Rónai és a nabis művészcsoporthoz is. Ugyanakkor a független francia művészet, elsősorban Matisse, Picasso alkotásai inspirálják, második párizsi útja alkalmával meg is erősödik ez a kötődés. Harmadrészt pedig a kortárs magyar piktúrához, a Gresham-kör lírai, személyes, emlékeken alapuló, elvágódó hangulat-festészetéhez is kötődik (Bernáth Aurél, Berény Róbert). 1934-ben Olaszországba utazott. Utazásának egyik állomása a Nemi-tó volt, melyet megörökített egy festményén (*Nemi-tó*, 1934 mgt.). A Róma környéki krátertörténetét Caligula császár által építtetett hajói miatt vált turistacélponttá a harmincas évekre. Óriási erőfeszítések árán – a Mussolini-kormány hatalmi-reprezentációs igényeinek köszönhetően – több száz évnyi kíséreltetés után sikerült kiemelni a hajókat a vízből 1932-re. (Sajnos a hajók majdnem végleges pusztulása 1944-ben, a második világháborúban következett be.) A tó, mint Diana istennő tükrös kultikus-misztikus hely volt már az ókortól fogva. Talán ennek köszönhetően, talán a római élmények hatására – ahol feltehetően szintén járt – fordult Szin az antikvitás felé. 1935–1938 között készült csendéleteinek legfőbb kelléke egy Vénusz-fej. A magyar művészetben gyakorta előfordult, egy-egy klasszikus szobormásolat csendéleti kellékként való felhasználása: Bornemisza Géza, Perlrott Csaba Vilmos, Kmetty János és még sokan az egykori Nyolcak és aktivisták közül szívesen alkalmazták művészettörténeti idézetként a motívumot. Ehhez a magyar progresszív művészetben erőteljesen jelenlévő, aranykort álmodó, klasszicizáló hagyományhoz kapcsolódik Szin is. Ugyanakkor az antik motívumok új értelmet nyertek az itáliai Giorgio de Chirico képein a tízes években. A *pittura metafisica* bár konkrétan a helyi

Szin feleségével az 1930-as években

– mely egyúttal egyetemes – kulturális örökséget fordítja át, álomszerű, vizionárius képekké, Szin művészete a klasszicizálás mellett, ehhez, a szürrealizmust is inspiráló, asszociatív technikákkal operáló tendenciához áll közel. „Emlékezés” című képén a nosztalgikus elvágódás manifesztálódik, melyben a személyes élmények és a kollektív emlékezet egyesül. Érdekes módon halad párhuzamosan festészetében ebben az időszakban Ámos Imrével és Anna Margitéval. A múltba fordulás, az ókor misztériuma iránti csodálat tükröződik abban a gesztusban, ahogyan Ámos Imre az aquincumi romokat látogatta. Számos képének lett ihletője, az ott szerzett tapasztalat. (Elképzelhető, hogy Szin is vele tartott olykor.) Míg Ámosnál a múlt és a jelen összefonódik, szürreális látomásban nyer formát, addig Szin megtartja az idősíkok önállóságát, így a vágyódás és a nosztalgia motívuma erőteljesebb nála. Hasonló

11 Lásd: Turai Hedvig: Anna Margit. Szemimpex, Budapest, 2002.

12 „Az a lélekjárás, amelyet a dolgokban, a jelenségek mögött és körül sejtetni igyekszik, néhol Ámos Imre révületeire emlékeztet. Míg azonban ezek valóban a misztérium és a földöntúli csoda erejével hatnak, addig Szin György festményeinek költői háttere korántsem ilyen megejtő.” Kállai Ernő: Kiállítások. Korunk Szava, 1938. június 1. VIII. évf. 11. szám, 358-359.

13 (e.a.) [Elek Artúr]: Szin György festményei. Ujság, 1938. április 27.

*Műteremben (Perlrott Csaba Vilmos aktot rajzol)
– 1941 körül*

szarkofágaszobrok, antik oszlopok jelennek meg Anna Margit 1934–35 körül készített művein (*Emlék, Beteg lelkek kertje*), de itt egyfajta kísérteties múltidézés történik. Szin hasonló motívumai, kertjei ugyan őrzik a régmúlt titkait, de nem hordoznak fenyegetést, inkább „halk rezignációval” veszik tudomásul a visszahozhatatlant. Rózsa Miklós találóan jellemzi művészetét 1938-ban: „És mégis! Az a nem lázadó, csak kissé fanyar pesszimizmus, amely az *Asszonycsoport, Emlékezés, Este a parkban, Fák között*, vagy a *Parc Monceaux* zöldjeinek és kékjeinek szinte hidegen izzó lírájában oly halk rezignációval jelentkezik, s mely csak itt-ott oldódik fel megbékélten színes és boldog harmóniákba (*Párisi erkély*), tipikus termése boldogtalan korunknak, melynek művészetellenes levegőjéből a művésznak a múltba kell menekülnie álmaival”.¹⁴

Az álom, a vízió erőteljesebb a jelen a valóságnál, ezek egymásba játszása adja műveinek szürreális ízű karakterét. Ezt a furcsa érzést közvetíti (például *Csendélet látcsővel*) csendéletein. Az asztalon lévő, óriásivá növesztett kaspó mellett egy látcsövet találunk, mintha ezen keresztül néznénk a világot. Attól függően, melyik felén kukkantunk be, látjuk a világ tárgyait kicsinyítve távol vagy éppen közelről szemlélve. Máshol Gulácsy Naconxypánjának világa idéződik fel, sétálgató, puhán lépdelő alakokkal benépesített képein.

A világ, mint áthatolhatatlan szövevény

A Tamás Galériában elért sikeres kiállítása ellenére, Szin végül mégsem került be a preferált festők közé. Ebben nyilvánvalóan a művészetében bekövetkezett változás is közrejátszott, amely – noha kezdetben megvolt az

esélye – nem a franciás dekorativitás, illetve lírai hangulatfestés irányába vitte el festészetét. Szin a szentendrei festészetben belül, azokhoz a festőkhöz kapcsolódik, akik a természetet belső világként élik meg. Egyik legközelebbi festő „rokona” Paizs Goebel Jenő, akít a legenda szerint Aba-Novák a festészet-poétájának nevezett.¹⁵

Talán nem véletlenül – Szin Györgyöt is „poéta-festőnek” titulálták a harmincas évek második felében. Hasonlóan Paizs Goebelhez, akinek a negyvenes években festett képein egyre inkább eluralkodik valamiféle önjáró, irányíthatatlan gazdag vegetáció, Szinnél is kusz, áthatolhatatlan háló szövi át a képeket, az emberi alak egyre inkább feloldódik ebben a gyöngyházfényű vegetációban. A Kállai Ernő által megfogalmazott természet rejtett arca manifesztálódik itt, mely fokozatosan eluralkodik az ember teremtette világon, amely egyre kevésbé átlátható és igába fogható. A természet energiái, az ösztönök felszabadulnak (*Sárga ló*). Többek között Bene Géza, Gadányi Jenő, Barcsay Jenő, Vaszkó Erzsébet nevét kell megemlítenünk, akik hasonló módon fogták fel és jelenítették meg a körülöttük lévő világot.

Feltehetően Szin György egyik utolsó képének kell tekintenünk egy szobabelsőt ábrázoló alkotását (*Enteriőr*), amely egyúttal leltár a már elkészült festményei-

Szin György műtermében, 1938 körül

ről, az antik szoborfejről, a két háború között divatos szobanövényről, a filodendronról. Mintegy testamentumként is felfogható, hiszen a képen már nincs alak, csak a tárgyak, melyek őrzik még a festő jelenlétét. Memento mori! – juthat eszünkbe a festményről. Emlékezzünk most a méltatlanul elfeledett Szin Györgyre, de ne csak a mártírhalt művészre, hanem az élő, a művészettel folyamatos kontaktusban lévő alkotóra is.

Kopócsy Anna

¹⁴ Rózsa Miklós előszava Szin György kiállításához, Tamás Galéria kiállítása, 1938. Katalógus

¹⁵ (S.V.) [Somogyi Vilmos]: Paizs Goebel Jenő gyűjteményes kiállítása. *Esti Kurír*, 1943. november 9.

Enteriőr (Szobabelső asztallal, festményekkel, növényvel) – 1940-es évek – olaj, vászon – 51x61 cm

Műtermi csendélet I. – 1938 előtt – olaj, vászon – 48x66 cm

*Macska a kertben (Fekete macska) – 1935 körül
– olaj, vászon, 99,5x79 cm*

*Csendélet látcsóval (Asztal vázával, távcsóval
és ülő nővel) –1938 előtt – olaj, vászon, 51x41 cm*

Párizsi erkély (Teraszon) – 1935 – olaj, vászon – 100x120 cm

Emlékezés – 1938 előtt
– olaj, tempera – 130x75 cm

Nővérek – 1938 előtt
– olaj, vászon – 149x104 cm

Séta a parkban (Sétakocsikázás) – 1938 előtt – olaj, vászon – 99x118 cm

*Modell kék karosszékkal – 1930-as évek második fele
– olaj, vászon – 99x70 cm*

*Kútnál – Szentendre – 1930-as évek vége
– olaj, vászon – 70x59 cm*

Aranykor II. – 1930-as évek második fele – olaj, vászon – 90x110 cm

Életrajzi adatok

1906-ban született Léván, Schwarz Györgyként.
1925–1927 között Párizsban élt.
1929–1933 között Benkhard Ágost tanítványaként végzte el a Képzőművészeti Főiskolát. A miskolci művésztelepen dolgozott.
1934-ben elnyerte a Szinyei Merse Pál Társaság által rendezett Tavaszi Szalonon „A falu vakja” című olajfestményével a Nemes Marcell-féle utazási ösztöndíjat.
1934-ben Olaszországban járt. Ugyanebben az évben a Képiró utca 8. szám alatt bérelt „műtermet”. Szomszédja az Ámos házaspár, Vajda Lajos.
1935-ben ismét Párizsba utazik. Megkapta a Lipótvárosi Kaszinó Ruszt emlékdíját. A Múzeum körút 1. szám alá költözött.
1936-ban vett részt első ízben a Képzőművészek Új Társaságának kiállításán, majd pár év múlva 1940 és 1943 között már valamennyi KUT-tárlaton, valamint az Országos Magyar Izraelita Kulturális Egyesület (OMIKE) kiállításain is szerepelt műveivel.

*Fiatal lány – 1930-as évek második fele
– papír, tus – 300x230 mm*

*Bánat
(Vázlat az Aranykor című festményhez)
– 1938 előtt
– papír, tus – 390x230 mm*

1937-ben a Képzőművészeti Főiskola kiállításán retrospektív kiállításán kitüntető érmet kapott.
1937-től rendszeresen dolgozott Szentendrén a művészteleptől függetlenül.
1938-ban a Tamás Galériában rendezett önálló tárlatot. Tamás Henrik egyik felfedezettje volt Szin György festőművész is, akinek 1938 áprilisában gyűjteményes kiállításon mutatta be 25 alkotását.
1942-ben részt vett a betiltott „Szabadság és Nép” című kiállításon a Vasas Székházban.
1944-ben munkaszolgálatosként halt meg a Kurszk környéki Obojánban.

Csoportos kiállítások

- 1929 Húvösvölgyi Pleinair iskola kiállítása, Lipótvárosi Társaskör termei
- 1933 MIEFHOE (Magyar Izraelita Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Országos Egyesülete) művésztsárság kiállítása
- 1931, 1933, 1934 Tavaszi Szalon, Nemzeti Szalon
- 1934 Miskolci Hét, Lévy József Közművelődési Egyesület 40 éves jubileumára rendezett kiállítás
- 1935, 1937 Nemzeti Képzőművészeti Kiállítás, Múcsarnok
- 1936 Budai Szépművészeti Társulat karácsonyi kiállítása
- 1937 Képzőművészeti Főiskola kiállítása, Múcsarnok
- 1940–1943 OMIKE kiállításai
- 1936, 1940–1943 KUT kiállításai, Nemzeti Szalon
- 1938 Mai fiatalok, Tamás Galéria
- 1938 KUT és UME közös kiállítása, Finnország
- 1939 Új magyar képek, Tamás Galéria
- 1940 Új magyar akvarellek, Tamás Galéria
- 1940, 1942, 1943 A magyar művészetért, Múcsarnok
- 1942 Szabadság és nép, Vasas Székház
- 1942 Mai művészek önarckép kiállítása, Tamás Galéria
- 1946 Mártír művészek emlékkiállítása, OMIKE
- 1947 A művész két arca, Alkotás Művészház
- 1948 Magyar Grafika 100 éve, Fővárosi Képtár
- 1962 Szabadság és Nép, Csók Galéria
- 1964 Szocialista Képzőművészek Csoportja, Magyar Nemzeti Galéria
- 1976 Művészportrék karikatúrák, Magyar Nemzeti Galéria
- 2002 Elfeledett évtized. A 40-es évek, Ernst Múzeum
- 2004 Új Természetkép, Szentendrei Képtár
- 2006 Jubiláris kiállítás, Merítés a KUT-ból X., Haas Galéria

Műtárgylista

A Magyar Képzőművészeti Egyetem tulajdonában lévő képek

(leltári szám szerinti elrendezés)

1. *Könyöklő nő (Feleségem)* – 1935 körül – olaj, vászon – 78,5x90 cm – j.j.l.: Szin Gy. - Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/1
2. *Kerti pavilon (Pagoda, Lugas)* – 1940 körül – olaj, vászon – 79x98,5 cm – j.j.l.: Szin Gy. - Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/2
3. *Parkrésztlet zöld paddal (Pad a fák között)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 79,5x97,5 cm – j.j.l.: Szin Gy. - Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/3
4. *Sárga ló (Erdőbelső lóval)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 59,5x70 cm – jelzés nélkül – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/4
5. *Parkrésztlet fekvő szoborral (Kert)* – 1930-as évek második fele – pasztell, papír – 48x63 cm – j.b.l.: Szin György – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/5
6. *Csendélet látcsővel (Asztal vázával, távcsővel és ülő nővel)* – 1938 előtt – olaj, vászon – 51x41 cm – j.j.l.: Szin – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/6
7. *Fenyők (Fák között sétáló alak)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 99x61,5 cm – jelzés nélkül – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/7
8. *Fák alatt (Udvaron álló ember házzal)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 107x66 cm – j.j.l.: Szin – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/8
9. *Aranykor (Két nő almával)* – 1938 előtt – olaj, vászon – 127,5x81,5 cm – j.b.l.: Szin Gy. – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/9
10. *Parkrésztlet szoborral (Elfátyolozott nő törött oszloppal)* – 1930-as évek második fele – pasztell, papír – 45x61 cm – j.j.l.: Szin Gy. – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/10
11. *Parkrésztlet (Tájkép)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 51x66,5 cm – j.j.l.: Szin Gy. – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/11

Parkrészlet szoborral (Elfátyyolozott nő törött oszloppal) – 1930-as évek második fele – pasztell, papír – 45x61 cm

12. *Aktok madárral (Két nő kanárral)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 94,5x62 cm – jelzés nélkül – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/12

13. *Két leány (Női pár)* – 1940-es évek – akvarell, papír, 33,5x46 cm – j.j.l.: Szin György – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/13

14. *Macska a kertben (Fekete macska)* – 1935 körül – olaj, vászon – 99,5x79 cm – j.b.l.: Szin Gy. – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/14

15. *Enteriőr (Szobabelső asztallal, festményekkel, növényel)* – 1940-es évek – olaj, vászon – 51x61 cm – j.j.l.: Szin – Ajándék Szin György hagyatékából, USA 2009 – Magyar Képzőművészeti Egyetem, ltsz.: 37/15

Közgyűjteményekből származó festmények

16. *Emlékezés* – 1938 előtt – olaj, tempera – 130x75 cm – j.j.l.: Szin Gy. – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: FK 9215

17. *Hajóállomás* – 1930-as évek második fele – olaj, vászon – 81x99,6 cm – j.j.l.: Szin Gy. – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: FK 10.234

18. *Goldmark Károly szülőháza* – 1930-as évek – olaj, vászon, 62x70 cm – Magyar Zsidó Múzeum, ltsz.: 64.2329

19. *Dunaparti ház terasszal* – 1940-es évek – olaj, vászon – 71x85 cm – j.j.l.: Szin Gy – MKB Bank Zrt.

Magángyűjteményekből származó festmények

20. *Halász* – 1934 – olaj, karton – 125x88 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon

21. *Kilátás a műteremből* – 1934 körül – olaj, vászon, 69x56 cm, j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon

22. *Párizsi erkély (Terasszon)* – 1935 – olaj, vászon – 100x120 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon

23. *Nővérek* – 1938 előtt – olaj, vászon – 149x104 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon

24. *Műtermi csendélet I.* – 1938 előtt – olaj, vászon – 48x66 cm – j.b.l.: Szin Gy – magántulajdon

25. *Műtermi csendélet II.* – 1938 előtt – olaj, vászon – 78x80 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon

*Dunaparti ház terrasszal – 1940-es évek
olaj, vászon – 71x85 cm*

26. *Aranykor II.* – 1930-as évek második fele – olaj, vászon – 90x110 cm – j.j.l.: Szin Gy. – magántulajdon
 27. *Séta a parkban (Sétakocsizás)* – 1938 előtt – olaj, vászon – 99x118 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon
 28. *Modell két karosszékkal* – 1930-as évek második fele – olaj, vászon – jelzés nélkül – 99x70 cm – magántulajdon
 29. *Két alak alkonyatban* – 1930-as évek vége – olaj, falemez – 50x70 cm – j.b.l.: Szin Gy – magántulajdon
 30. *Alkonyati táj zöld házzal* – 1930-as évek vége – olaj, vászon – 98x108 cm – j.j.l.: Szin Gy – magántulajdon
 31. *Kútnál – Szentendre* – 1930-as évek vége – olaj, vászon – 70x59 cm- j.j.l.: Szin – magántulajdon
 32. *Szentendre* – 1940 körül – olaj, vászon – 81x89 cm – j.b.l.: Szin – magántulajdon

Grafikák

33. *Emlékezés* – 1938 előtt – papír, tus – 430x285 mm – j.j.l.: Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: F.K. 9214.
 34. *Bánat (Vázlat az Aranykor című festményhez)* – 1938 előtt – papír, tus – 390x230 mm – j.l.j.: Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: F. 63.198

Borító 1. oldalán:

Aranykor (Két nő almával) – 1938 előtt
– olaj, vászon, 127,5x81,5 cm

Borító 4. oldalán:

Szentendre – 1940 körül – olaj, vászon, 81x89 cm

35. *Vajda Lajos felesége (Vajda Júlia)* – 1938 körül – papír, tus – 341x210 mm – j.j.l.: Szin György – j.b.l.: Vajda Lajos felesége – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1951-4428.

36. *Fiatal lány* – 1930-as évek második fele – papír, tus – 300x230 mm – j.b.l.: Fiatal lány Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1951-4429.

37. *Útkanyar házzal* – 1930-as évek második fele – papír, akvarell – 391x397 mm – j.j.l.: Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: F 58.7

38. *Önarckép – (Mindkét oldalon)* – 1940-es évek – papír, szén, tus – 337x225 mm – j.j.l.: Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1951-4426.

39. *Műteremben (Perlrott Csaba Vilmos aktot rajzol)* – 1941 körül – papír, tus – 295x461 mm, j.j.l.: Műteremben Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1951-4427.

40. *Akt-tanulmány* – 1940-es évek – papír, vörös kréta – 474x317 mm – j.j.l.: Szin György – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 1951-4430.

41. *Ülő női akt* – 1940-es évek – papír, pasztell – 310x400 mm – jelzés nélkül – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: F. 82.70

42. *Tájkép* – 1940-es évek – papír, akvarell – 328x486 mm – j.l.j.: Szin Gy – Magyar Nemzeti Galéria, ltsz.: 82.71

*Köszönetet mondunk a kiállításon szereplő művek
kölszönzéséért*

a Magyar Képzőművészeti Egyetemnek – Majkó Katalinnak,
a Kieselbach Galériának,
a Magyar Nemzeti Galériának,
az MKB Bank Zrt.-nek,
a Zsidó Múzeumnak,
valamint a magánygyűjtőknek,
hogy Szin György műveit a kiállításra kölcsönözték.

A kiállítás megvalósulását támogatta:
a Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzata Kulturális,
Emberi jogi és Kisebbségi Bizottsága

A katalógust szerkesztette, és a tanulmányt írta:
Kopócsy Anna

*A kiállítás anyagát válogatta, rendezte és a katalógus
szerkesztésében közreműködött:*

Haas János, Révész Emese, Zsákovics Ferenc

Munkatársak:

Kövéc Luca, Nagy Betty, Sipos László

Fotók:

Kósa Zoltán, Kieselbach Archívum,
Mester Tibor, Nagyházi Galéria

*A kiállított művek és a katalógus megtekinthető
az interneten is:*
www.haasgaleria.hu

A kiállítás a Budapesti Őszi Fesztivál,
valamint a Magyar Festészet Napja rendezvénye.

Grafikai tervezés:

Székelyhidi Ilona – GRAF-ICA Bt.

Nyomdai kivitelezés:

Porszinter Nyomda, Budapest

ISSN 1588-8819

*Aktok madárral (Két nő kanáriival) – 1940-es évek
– olaj, vászon – 94,5x62 cm*

*Fenyők (Fák között sétáló alak) – 1940-es évek
– olaj, vászon – 99x61,5 cm*

Sárga ló (Erdőbelső lóval) 1940-es évek – olaj, vászon – 59,5x70 cm

HAAS GALÉRIA

1055 Budapest, Falk Miksa u. 13. magasföldszint 2. • Telefon/Fax: 302-5337 Mobil: 06-20-983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu, haasgaleria@tvnetwork.hu • Internet: www.haasgaleria.hu

H-1055 Budapest, Falk Miksa Str. 13., ground-floor 2. • Phone/Fax: (36-1) 302-5337 Mobile: (36-20) 983-7246
E-mail: haasgaleria@mail.tvnet.hu, haasgaleria@tvnetwork.hu • Website: www.haasgaleria.hu